

ONDANKS HET POSTMODERNISME AAN DE LEZER

Novemberdagen, decemberdagen. De hoge bomen staan bijna tot aan hun middel in de nevel. En de kraaien schreeuwen luid en redeloos in het veld, alsof zij – en niet wij – moeten lijden onder deze trieste wintersfeer.

Men zou er kwaad door worden en tenslotte zelfs wat weemoedig. En bij wijze van remedie ga je dan een kerstboom omhakken in het bos en hem meenemen naar je huis. Daar aangekomen, wordt het bestemmingsplan van de woonkamer in een handomdraai gewijzigd: de kleine boom wandelt zo naar het midden van de woonkamer en laat zich draperen met lichtjes en lintjes en kleine attenties.

Het is een ouderwetse manier om zich te verzoenen met de boze buitenwereld, maar het helpt.

En zodra je daarmee klaar bent, maak je vanzelfsprekend ook wat tijd voor *retrospectie* en voor *introspectie*. En bij voorkeur zoals het klinkt in het reclamespotje: met een heerlijk gekoelde Filliers aan je lippen, want dat verruimt je blik.

Mijn leeftijd heet vandaag *de oudere generatie*.

Wij zeggen en schrijven natuurlijk liever "oudere" dan "oude". Op die manier vergulden wij nog enigszins de pil van de inschattingfouten die wij maakten tijdens ons levensparcours. Want wij hebben op het verkeerde paard gewed: wij hebben ons georiënteerd op het lichtend voorbeeld van *de intellectueel*.

Die intellectueel bracht ons zijn grote verhalen over de universele waarden en over het geloof in de vooruitgang en over de samenhang en de algemeenheid en de noodzakelijkheid der dingen. *Ago si quod agis*, doe goed wat je doet. Enzovoort, de lijst van onze geloofspunten was niet beperkend. Het waren soms ijzeren wetten.

Het oogde nochtans allemaal zeer *modern*. En dat was het misschien ook wel, modern en intellectualistisch. Maar vandaag is het *out* en over met die hang naar de intellectuelen. "Kwade tongen beweren dat het een kenmerk is van intellectuelen dat ze te veel over zichzelf schrijven", stelt de Vlaamse filosoof Patrick Loobuyck in een boek waarin hij nagaat hoe de Vlaamse intellectueel tracht te overleven in de postmoderne wereld van vandaag, een wereld die niet meer van hem houdt.¹

Als je vlot wil overleven, dan moet je de bladzijde van de moderniteit dus kunnen omslaan en niet blijven schrijven en zeuren over hoeveel beter het allemaal is geweest tijdens de mythische jaren zestig en zeventig van vorige eeuw.

Overigens, iets situeren in "de vorige eeuw" bezit op zichzelf reeds de betekenis van een onbewaakte overweg aan het spoor: als je de knipperlichten negeert, weet je welk risico je boven het hoofd hangt.

In tegenstelling tot de algemeen verspreide opvatting, is het postmodernisme een vrij oud begrip. De Duitsschrijvende Poolse cultuurfilosoof Rudolf Pannwitz gebruikte de term reeds in 1917, toen hij een anarchistische streep trok door de overtuiging dat wij met ons verstand de wereld zouden beheersen, een idee die wij hadden geërfd van de Verlichting en van de promotoren van de "maakbare mens".

Toegegeven, het was de Franse filosoof Jean-François Lyotard (1924-1998) die ons met zijn algemeen bekende boek *La condition postmoderne* uit 1979 als allereerste overtuigde dat de moderniteit voorbij was.

Lyotard confronteerde ons met de vaststelling dat wij voortaan in een wereld leefden die de zekerheden en de oude waarden op een hoopje gooide want voorbij. In de plaats daarvan traden de postmodernistische experimenten: de toevalligheid, het relativisme, de discontinuïteit, de deconstructie, het afscheid van de metafysica.²

De nieuwe visie waaide niet meteen met felle windkracht doorheen de zogenaamde alfa-wetenschappen. Maar zij vond daar wel haar weg, onder meer in de geschiedschrijving.

En wie geschiedschrijving zegt, denkt – op deze bladzijde – uiteraard meteen ook aan de geschiedschrijving van de Vlaamse beweging.

Daar heeft de postmodernistische couleur van de nieuwe generatie historiografen een grote rol vervuld. Een positieve rol. Want zij heeft op beslissende wijze bijgedragen tot de versnelde verwetenschappelijking van de geschiedschrijving van die Vlaamse beweging.

Die doorbraak veroorzaakte er wel een lichte aardverschuiving. De hagiografen en de neoromantici – en zelfs de modernisten – moesten daar een zekere prijs voor betalen. Zij verloren een groot deel van hun legitimiteit.

Maar de veranderingen leidden zeker niet tot een beeldenstorm. Wie dat echt wenste, kon mee aan boord gaan, want de trein van de vernieuwing heeft voldoende haltes gerespecteerd om de reizigers te laten instappen.

Het klinkt allemaal nogal abstract. Maar de overgang van modernistische naar een postmodernistische maatschappij bezit ook een erg zichtbare, mercantiele zijde, ver weg van het geschipper met woorden en theorieën.

De eerste postmodernistische handelaars waren de keurslagers in onze dorpen. Uitstekend vlees verkopen was hun erezaak, maar plots breidden zij hun handel uit met de verkoop van ingeblikte groentjes. Even lucratief, dus bleef het daar niet bij.

Of: ooit nog de tijd gekend van de benzinepomphouders langs de weg? Dienstverlening mijnheer, eenieder zijn vak. En vandaag? In het benzinstation langs de autoweg bedienen wij ons zelf en vervolgens vatten wij onze tocht aan langs de gevulde rekken in de "shop", hamsterend als in tijden van oorlog. De buurtwinkelier van weleer staat daar ook zijn beurt af te wachten aan de rinkelende kassa, hij is een naamloze geworden, zoals wij allen.

Of de evolutie in het wereldje van de kranten. In de moderne tijd kon je je politieke en ideologische uurwerk gelijkzetten op zo'n krant. Dat was haar taak, haar erezaak. Voor erotische plaatjes en schandaaltjes, voor huis-, tuin- en keukencultuur moest je elders aankloppen, in de boulevardpers of in de magazines. Vandaag koopt men weekendkranten per halve kilo, daarin valt letterlijk álles te lezen en te aanschouwen. Bij het zaterdagontbijt starten wij de lectuur en als de avond valt hebben wij alles gelezen wat wij niet wilden lezen.

Ik grijp toch maar opnieuw naar mijn gekoelde Filliers.
Dat is een garantie voor een heerlijk 2005.

■ FRANS-JOS VERDOODT, AFGEVAARDIGD BEHEERDER-DIRECTEUR

¹ P. Loobuyck, *Hoe ver-drijven intellectuelen de postmoderniteit? Vlaamse intellectuelen in de post-moderne wereld*, Brussel, VUB Press, 2000, p. 9.

² H. Dethier, *Het gezicht en het Raadsel*, Brussel, VUB Press, 1993, pp. 502 e.v.

Schermafbeelding van de beginpagina op www.advn.be.

WWW.ADVN.BE

CONTEXT

In de loop van de voorbije twintig jaar zijn de technieken en technologieën voor de ontsluiting van de collectie ingrijpend veranderd. Nog in de beginjaren van het bestaan van het ADVN werd een ontsluiting langs diverse steekkaartensystemen als vanzelfsprekend ervaren. Het gaat daarbij uiteraard om een evolutie die niet enkel geldt op het vlak van de ontsluiting van de collectie, maar ook op andere terreinen.

Van 1988 af ontwikkelde de instelling zelf de geautomatiseerde ontsluiting van de databestanden. Het ging in de eerste plaats om de omzetting van de catalogi (archieff, audiovisueel archief, bibliotheek). In de daaropvolgende jaren werden ook de andere toegangen tot de collectie (trefwoordenlijst, archievenoverzicht) in dat systeem geïntegreerd. Die werkwijze vormt nog steeds de basis van de ontsluiting van de bronnen in de leeszaal van het ADVN.

De geautomatiseerde bestanden laten enerzijds toe de bronnencollectie op een efficiënte wijze te verwerken. Anderzijds zorgen zij ook voor een doelmatiger aanbod ten behoeve van de leeszaalbezoeker (cf. de diverse zoekmogelijkheden die zonder automatisering niet mogelijk zijn). De automatisering heeft zelfs haar belang voor de conservering van de bronnen: door de opname van digitale afbeeldingen, kan het fysieke manipuleren van de originele stukken tot een minimum beperkt worden.

Een hedendaags medium voor de raadpleging van de toegangen tot de collectie is het internet. De deelneming van het ADVN aan het ODIS-project (Onderzoekssteunpunt en Databank Intermediaire Structuren in Vlaanderen, 19de-20ste eeuw), aan het project Politiek Personeel in de provincie Antwerpen en aan het project Archiefbank Vlaanderen, zorgt er op een indirecte wijze voor dat een gedeelte van de ADVN-collecties reeds langs het internet ontsloten is. – Die projecten zijn gezamenlijke projecten van ADVN, Amsab-ISG, Kadoc-K.U.Leuven en Liberaal Archief. In elk van die projecten staat de uitbouw van een gegevensbank centraal –.

De instelling wil echter ook op een directe wijze gebruik maken van de nieuwe technologieën. Daartoe bouwde zij, samen met een extern bureau, aan een eigen plaats op het internet.

OPZET

Het opzet van de webstek vertrekt vanuit de vaststelling dat geïnteresseerden twee soorten vragen stellen waarop zij langs het internet een antwoord verlangen: wat is het ADVN en welke informatie bezit het ADVN? Het aanbod dient dus zowel informatief als interactief te zijn. Aan die tweeledigheid wordt in het concept én in de vormgeving van de webstek consequent tegemoetgekomen. Vanaf de beginpagina kan gekozen worden tussen het luik "het ADVN" en het luik "de bezoeker". De overgang tussen de beide luiken is vanuit elk scherm mogelijk.

INHOUD

"HET ADVN" In de submenu's "de instelling", "de collectie" en "projecten en publicaties" geeft dit luik informatie over:

- de doelstellingen van het ADVN, zijn plaats in de archiefwereld en het erfgoedlandschap, de structuur, de accommodatie, de medewerkers (= "de instelling");
- het beheer van de collectie (verwerving, verwerking, ontsluiting), de diverse afdelingen (archief, audiovisueel archief, bibliotheek) en specifieke projecten i.v.m. prospectie en conservering (= "de collectie");
- de lopende projecten, de afgesloten projecten, de publicaties (= "projecten en publicaties").

"DE BEZOEKER" Eén onderdeel van dit luik is eerder informatief van aard; een ander onderdeel laat toe te zoeken in de diverse toegangen tot de collectie van het ADVN.

Het informatieve gedeelte bevat twee submenu's:

- "de leeszaal" bezorgt informatie over de werking van de leeszaal die functioneert als draaischijf voor de dienstverlening aan geïnteresseerde derden (studenten, vorsers, media e.a.). De activiteiten op het vlak van de bronnenprospectie, -verwerving, -verwerking en -ontsluiting vinden in de leeszaal hun concreet resultaat. Uiteindelijk zal dat immers de plaats zijn waar een onderzoeker de bronnen kan raadplegen. Dit onderdeel behandelt de regels voor raadpleging van de bronnen, het leeszaalreglement en de diverse toegangen tot de collectie. Verder biedt het een lijst van mogelijke thema's voor onderzoek in het ADVN.
- het "steunpunt historiografie": het ADVN positioneerde zich in de loop van de voorbije twintig jaar als een ontmoetingsvlak m.b.t. de historiografie van het nationalisme in de ruimste zin van het woord. In dat licht dient o.a. het gastheerschap gezien dat sedert 1994 wordt verleend aan de redactie van het driemaandelijkse tijdschrift *Wetenschappelijke tijdingen*.

De instelling wil haar rol als ontmoetingsvlak verder actief uitbouwen. Daarom wordt aan vorsers de mogelijkheid geboden hun onderzoeksthema te laten registreren en kenbaar te maken langs de webstek van het ADVN.

De eerder interactieve gedeeltes, "toegangen op de collectie" en "gegevensbanken", stellen de virtuele bezoeker in staat te zoeken in de toegangen op de collecties die in het ADVN worden bewaard en in de gegevensbestanden die het ADVN ter beschikking stelt van het historiografisch onderzoek. Het gaat daarbij om:

- het archievenoverzicht
- de trefwoordenlijst
- de catalogi (archief, audiovisueel archief, boeken, periodieken)
- andere gegevensbestanden (lopende bibliografie van de historiografie van de Vlaamse beweging, bibliografie *Wetenschappelijke tijdingen*, Monumenten en Vlaamse beweging, Compendium politiek-geografische constellatie van Europa, Archiefbank Vlaanderen, ODIS, Politiek Personeel in de provincie Antwerpen).

In de eerste maanden van 2005 wordt de architectuur van de webstek gefinaliseerd. – De webstek is overigens reeds sinds medio 2004 toegankelijk. Zij werd bovendien gericht gebruikt voor het aankondigen en opvolgen van de initiatieven die genomen werden naar aanleiding van "20 jaar ADVN" (verstrekken van informatie, mogelijkheid tot inschrijven voor manifestaties enz.). Die eerste implementering werd zeer gunstig onthaald. ■ KDS

TENTOONSTELLING

DUURZAMER DAN GRANIET

Het project "Duurzamer dan graniet" dat het ADVN uitwerkte voor het Provinciebestuur van Oost-Vlaanderen, resulteerde in een tentoonstelling, een publicatie en een gegevensbank. De oorspronkelijke tentoonstelling voor de kapel van het Campo Santo in Sint-Amandsberg, diende als basis voor een fototentoonstelling die de voorbije maanden bezocht kon worden in Antwerpen, Mortsel en Sint-Niklaas. De fototentoonstelling is thans (van 17 november 2004 tot 27 februari 2005) te

Een beeld van de tentoonstelling in de gangen van het stadhuis van Mortsel. [foto ADVN]

bekijken in Brussel, in het Archief en Museum voor het Vlaams Leven in Brussel (AMVB).

Een paar reflecties uitgesproken bij de opening van de tentoonstelling in het AMVB.

De tentoonstelling die vandaag wordt geopend, handelt over de relatie tussen de monumenten in Vlaanderen en de Vlaamse beweging, al moeten wij de Vlaamse beweging dan wel opvatten in haar zeer ruime betekenis, met name als de ontwikkelingsbeweging, als de ontwikkelingsstroom van een gemeenschap, van een volk.

Toen ik een paar jaar geleden een synthetiserende titel moest zoeken voor dit tentoonstellingsproject, vertrok ik vanuit de vaststelling dat de monumenten duurzamer zijn dan het graniet waaruit zij vaak zijn vervaardigd. Vandaar dus: duurzamer dan graniet.

Want de (vaak in graniet opgetrokken) monumenten kristalliseren in de niches van het collectief geheugen een voorstelling van de geschiedenis die langer meegaat dan de grondstof waaruit die voorstelling is gemaakt.

Wie zal zich – bij wijze van voorbeeld – nog ooit Hendrik Conscience kunnen voorstellen zonder die wijze blik en die grote baard waarmee de beeldhouwer hem heeft bedacht.

Wie zal zich ooit nog Gezelle kunnen voorstellen zonder die diepe rimpels in het getourmenteerde voorhoofd van zijn beelden.

Wie in Vlaanderen zal nog ooit kunnen beweren dat hij/zij Jacob Van Artevelde niet kent en daarenboven niet weet dat Artevelde een Gentenaar is en een leider die welvaart zocht voor zijn stad.

Een historisch monument creëert a.h.w. een manier waarop wij omgaan met het verleden. Als historische monumenten tegelijk ook grafmonumenten zijn, dan scheppen zij bovendien vaak een ideologische of culturele cultus van de dood.

Want dit is “*Geene rouwplechtigheid [maar] een feest der onsterfelijkheid [dat wordt gevierd]*”, schreef de Vlaamse pers toen in 1886 in Antwerpen het grafmonument van Conscience werd onthuld. Geen rouwplechtigheid, maar een feest van onsterfelijkheid. Het lijkt wel de paradox van de onsterfelijkheid.

Als wij de rijke monumentencultuur in Vlaanderen beschouwen, dan stellen wij vast dat die cultuur leidt tot een specifieke soort constructie van de geschiedenis. Geen

constructie in de zin waarin vele eigentijdse historici dat begrijpen. Zelfs geen reconstructie van de geschiedenis, maar een semi-constructie.

Waarom dat gesofistikeerd klinkend woordgebruik? Ik verklaar mij nader.

Eigenlijk kom ik hier tussenbeide in de discussie tussen twee fundamenteel verschillende opvattingen onder historici.

De eerste groep historici beschouwt de Vlaamse identiteit en de Vlaamse natievorming als het product van een spontane historische ontwikkeling. Monumenten en herinneringsplaatsen kristalliseren het resultaat van die ontwikkeling in ons collectief geheugen.

Een andere stroming beschouwt de Vlaamse identiteit en de Vlaamse natievorming integendeel als een constructie, die tot stand wordt gebracht door een elite, die desnoods symbolen, helden, feiten en herinneringsplaatsen uitvindt om haar “constructie” te laten lijken op een evidente historische ontwikkeling en op de continuïteit van het verleden.

De waarheid is natuurlijk genuanceerder. Zij ligt tussen beide opvattingen in.

Monumenten en herinneringsplaatsen kunnen niet beschouwd worden als waarheidsgetrouwe emanaties van de geschiedenis, maar zij zijn evenmin ficties, zij zijn evenmin producten van een puur “constructivistisch” optreden. Zij zijn daarom in mijn ogen semi-constructies van het verleden.

De protagonisten van artistiek, cultureel en politiek Vlaanderen rusten vandaag dichter bij hun familie en verwanten.

Misschien bevinden zij zich hierdoor ietwat verder verwijderd uit het collectieve geheugen van de Vlamingen? Zij zijn misschien iets minder *lieux de mémoire* geworden. Hun historisch gewicht ligt daardoor iets minder binnen handbereik.

Die toestand lijkt op het eerste gezicht historisch verontwaardigd. Maar bij nader inzicht, wordt de beleving van de geschiedenis er niet fundamenteel door aangetast.

Want wij leven vandaag in een ander tijdsgewricht, met een andere wijze van aanvoelen en verwerken van tijd, ruimte en herinnering.

Soms lijkt het op een virtuele historische beleving, die anders is dan die van de traditie, maar daarom niet minderwaardig. ■ FJV

Afbeelding: het standbeeld van Guido Gezelle op het Guido Gezelleplein in Brugge. [foto ADVN]

KORT

ARCHIEVENOVERZICHT Naar aanleiding van de twintigste verjaardag van het ADVN, publiceerde de instelling het overzicht van de archieven die zij bewaart. In dat archievenoverzicht wordt voor elk archief een steekkaart opgemaakt met diverse samenvattende, beknopte gegevens (o.m. de begin- en einddata en de omvang van het archief, de geschiedenis en de inhoud van het bestand, de raadplegingsvoorwaarden en de beschikbare toegangen enz.)

Luc Boeva, *Fontes fons scientiae. Overzicht van de archieven bewaard in het ADVN*, Antwerpen: ADVN, 2004, 143 pp., ill.– 12,50 euro

ODISEA 2 Het ODIS-project leidde tot een tweede publicatie in de reeks ODISEA. Het bevat de referaten van de Workshop nieuwe sociale bewegingen gehouden op 22 november 2002 in Brussel.

Marc Hooghe & Jaak Billiet (red.) *Historische en sociologische benaderingen van nieuwe sociale bewegingen. Acta van de Workshop gehouden te Brussel op 22 november 2002*, Leuven: ODIS, 2004, 240 pp. (Odisea: 2) – 12 euro

WETENSCHAPPELIJKE TIJDINGEN is het enige wetenschappelijke tijdschrift dat zich volledig toelegt op de geschiedenis van de Vlaamse beweging.

Het tijdschrift werd in 1935 opgericht door Jozef Goossenaerts (1882-1963) als orgaan van de Vereniging voor Wetenschap (1935-2004).

Het ADVN is sinds 1994 gastheer van het tijdschrift. Na het verdwijnen van de Vereniging voor Wetenschap, werd het tijdschrift een wetenschappelijke publicatie van het ADVN. De redactie functioneert evenwel volkomen autonoom. Gespreid over de twee aanstaande jaargangen, zal het tijdschrift evolueren naar een nieuw vormelijk concept. In het najaar van 2005 zal *Wt* eveneens de acta publiceren van het ADVN-colloquium *Nationale bewegingen & geschiedschrijving* dat op 15 oktober 2004 werd georganiseerd in Antwerpen.

ABONNEMENT OP WT, JG. 64, 2005 [4 nummers]
binnenland: 20 euro | steunabonnement: 22 euro |
buitenland: 25 euro
ACTA COLLOQUIUM "NATIONALE BEWEGINGEN & GESCHIEDSCHRIJVING": 25 euro

Alle hiervoor genoemde publicaties kunnen besteld worden langs de bestelbon op de keerzijde van de adreswikkel van deze *ADVN-Mededeeling*.

AANWINSTENLIJST

JULI - NOVEMBER 2004

AR Archief
AV Audiovisueel archief
BO Bibliotheekwerken
DA Documentatie
PE Periodieken
NE Necrologia
AP Ambtelijke publicaties

[deze aanduidingen zijn indicatief; zij kunnen worden aangepast naargelang van de verwerking van de overdracht]

- 2004/170 Henry Verlinden, Roseville (US) AV
2004/171 Jozef Bussels, Hechtel-Eksel DA / PE
2004/172 Paul Van Grembergen, Evergem AR / AV / BO / DA / PE
2004/173 Arthur Verthé, Brugge AR / AV
2004/174 Jan Hol, Canterbury (Kent) (GB) AV / BO / DA / PE
2004/175 Maria Boeva, Berchem BO
2004/176 Fons Borginon, Berchem AR / AV / BO / DA / PE
2004/177 Bibliotheca Wasiana, Sint-Niklaas BO
2004/178 Karel Denys, Arlington (US) AR / BO / PE
2004/179 Maria Ascrowat-Boudt, De Panne NE
2004/180 Mathilde Verbeek-Vinken, Maaseik NE
2004/181 Familie Bert Huysman, Oudenaarde .. NE
2004/182 Cecile Uyttersprot-Pieters,
Denderbelle NE
2004/183 Maria Gillemot, Bonheiden AR / AV / DA / NE
2004/184 André Van Hecke, Dworp NE
2004/185 Monique De Paep-Hernould,
Beveren NE
2004/186 Jan Debrouwere, Hoboken AR
2004/187 Gonda Scheffel-Baars, Tricht (NL) BO
2004/188 Karel H. Bouving, Deurne PE
2004/189 Rijksarchief Antwerpen,
Antwerpen AR / PE
2004/190 Herman Vos, Edegem AR / BO
2004/191 Omaar Van Hulle, Ertvelde AR / AV / BO / DA / PE
2004/192 Stedelijk Archief, Lokeren BO
2004/193 Archief en Museum van het Vlaams
Leven te Brussel (AMVB), Brussel BO / PE
2004/194 Lutgart en Rita De Beul,
Dendermonde AV
2004/195 Nelly Maes, Sinaai-Waas AR
2004/196 Marc Schmidt, Brasschaat AV
2004/197 Walter Maes, Kortrijk AR
2004/198 Paul De Belie, Merelbeke AR
2004/199 Jan De Berlangeer, Brussel AR
2004/200 Karel Gaspar,
Bergen-op-Zoom (NL) AR
2004/201 Wim Van der Elst, Brussel AR / BO / PE
2004/202 Gaby Ampe, Weerde-Zemst AR / AV / BO / DA / PE
2004/203 Gaston De Jaegher, Brugge BO
2004/204 Stan De Bruyn, Düsseldorf (DE) AR / AV / BO / DA / PE
2004/205 Naamloos, Antwerpen AR
2004/206 Naamloos, Antwerpen AV
2004/207 Juan José Van Meurs,
Buenos Aires (AR) PE
2004/208 Erik Van Mulders, Maasmechelen AR / AV / BO / DA / PE
2004/209 Barbara Vantilborgh, Balegem BO / DA
2004/210 Jan Meulemeester, Antwerpen AR
2004/211 Laurence Frank Mahieu, Fraser (US) .. AR
2004/212 Roger en Lieve Bombeke-Vos,
Sint-Amandsberg (Gent) AV
2004/213 Herman Vos, Edegem AR / BO
2004/214 Alice Reynders, Wilrijk BO / PE
2004/215 Paul Janssen, Antwerpen AR / AV / BO / PE
2004/216 Karel Coorevits, Dilbeek NE
2004/217 Paula Van den Broeck-Maeyaert,
Brasschaat NE
2004/218 Familie Herman Vandezande,
Brussel NE
2004/219 Familie Josée De Greef, Hoboken NE
2004/220 Marcella Maes-Balcaen, Kerkhove NE
2004/221 Familie Wim Van de Poel, Stabroek NE
2004/222 Raymond Van Herck, Brussel NE
2004/223 Louisa Geens-Gils, Brecht NE
2004/224 Bruno De Wever, Deurne BO
2004/225 Marc Platel, Kraainem PE

2004/226	Lut Lambert, Berchem	AR / PE
2004/227	Amsab-ISG, Gent	BO
2004/228	Herman Vandormael, Sint-Pieters-Kapelle	DA
2004/229	Frans Van Campenhout, Dilbeek	BO / DA / PE
2004/230	André De Beul, Wilrijk	DA / PE
2004/231	Lutgarde Degryse-Pairon, Mortsel	NE
2004/232	Familie Georgette Joye, Oostende	NE
2004/233	Hannie Van Moorter-Smet, Erpe-Mere	NE
2004/234	Familie Juul Meulenbergs, Meeuwen-Gruitrode	NE
2004/235	Elvira Van Wichelen-Vavedin, Sint-Truiden	NE
2004/236	Sandra De Volder, Hove	AV / BO
2004/237	Wilfried Vanhove, Nieuwpoort	AR
2004/238	Wilfried Van Durme, Eeklo	AR / BO / PE
2004/239	Lionel Vandenbergh, Halle (Kempen)	AR / PE
2004/240	Kamiel en José Van Royen-Corsmit, Antwerpen	AR
2004/241	Kadoc-K.U.Leuven, Leuven	BO
2004/242	Familie Albert Maurissen, Bilzen	NE
2004/243	Familie Remi Piryns, Onze-Lieve-Vrouw-Waver	NE
2004/244	Koen Huygebaert, Wilrijk	NE
2004/245	Simonne Herteleer-De Kimpe, Wondelgem	NE
2004/246	Raymond Van Russelt, Gent	AR
2004/247	Naamloos	BO
2004/248	Marc Schmidt, Brasschaat	AR / AV
2004/249	Lode Wils, Heverlee	BO
2004/250	Familie Jan Segers, Dilbeek	NE
2004/251	Yvette Van Acker-Vermandel, Sint-Kruis-Brugge	NE
2004/252	Mia Lettens-Mertens, Asse	BO / DA
2004/253	Wim Van der Elst, Brussel	AR / BO / PE / AP
2004/254	Piet Tommissen, Grimbergen	BO / DA / PE
2004/255	Adi Baes-De Smet, Erembodegem	NE
2004/256	Arthur Holevoet, Atkinson (US)	AR
2004/257	Koerdistan National Congres, Brussel	DA
2004/258	Naamloos, Antwerpen	AV
2004/259	Willy Keymolen, Leefdaal	PE
2004/260	Marcella Thyssen-Beck, Sint-Gillis-Waas	NE
2004/261	Bob Hulstaert, Merkssem	NE
2004/262	Gilbert Mortier, Zwijnaarde	BO / PE
2004/263	Hugo Van Rompaey, Geel	BO
2004/264	Enrique Ucelay-Da Cal, Bellaterra, Catalunya (ES)	BO
2004/265	Marcel Brocatus, Antwerpen	PE
2004/266	Familie Jules Hermans, Mortsel	NE
2004/267	Familie Marcel Louage, Zedelgem-Loppem	NE
2004/268	Gust Peeters, Antwerpen	AR / AV / BO / DA / PE
2004/269	Erik Beliëns, Kontich	AV / BO / PE
2004/270	Marcel Bollen, Ekeren	BO / NE
2004/271	Amsab-ISG, Gent	BO
2004/272	Koerdisch Instituut Brussel, Brussel	AV / BO / DA / PE
2004/273	Luc De Meyer, Antwerpen	PE
2004/274	Jan Verroken, Oudenaarde	AR
2004/275	Familie Herman Waterschoot, Sint-Pauwels	NE
2004/276	Renaat Ivens, Lier	NE
2004/277	Monique Vervoort-Verbraeken, 's-Gravenwezel	NE
2004/278	Familie Denise Landeloos, Leefdaal	NE
2004/279	Hedwig Keymeulen, Aalst	BO / DA / PE
2004/280	Louisa Serrou, Wijnegem	AV
2004/281	Herman Soetaert, Alseberg	BO / PE
2004/282	Hugo Andries, Turnhout	DA / PE
2004/283	Raymonde Vangoidsenhoven, Kasterlee	AV / BO / DA / PE
2004/284	Jos Arren, Mortsel	BO
2004/285	Jozef De Cock, Sint-Niklaas	AV
2004/286	Joost Vandommele, Ledeborg	AR / AV / BO / DA / PE

Dit is het twaalfde nummer van de **ADV-N-Medelingen**. Deze publicatie wil u op de hoogte brengen en houden van de werking van het ADVN in al haar aspecten: het algemeen beheer, de aanwinsten in de collecties, de dienstverlening, de projecten en publicaties, de huisvesting enz. De **ADV-N-Medelingen** zijn gratis en worden u op verzoek toegestuurd.

Archief en Documentatiecentrum voor het Vlaams-nationalisme (ADV-N) vzw

Lange Leemstraat 26 – B-2018 Antwerpen 1
 [T] +32 [0]3-225 18 37 [F] +32 [0]3-226 64 05
 [E] info@advn.be [W] www.advn.be
 postrekening: 000-1587760-64
 bankrekening: 419-8059591-83
 bouw- en renovatiefonds: 419-8059599-91

BEREIKBAARHEID

met de wagen:

via E17 of E19

openbaar vervoer

trein:

Berchem Station
 + tram 8

bus: lijnen 1 en 23

tram: lijnen 7, 8, 12
 en 24

Sinds augustus 2002 worden de Antwerpse leien heraanlegd. Sinds juni 2004 zijn er ook werken aan de Antwerpse ring. Voor informatie omtrent die werken kunt u terecht op www.werkenantwerpen.be.

Het ADVN sluit in 2005 op hiernavolgende dagen: op 28 maart, op 5, 6 en 16 mei, op 11, 21 en 22 juli, op 15 augustus, op 31 oktober, op 1 en 11 november en van 26 tot 30 december

OPENINGSUREN LEESZAAL

maandag tot donderdag: van 9u tot 16u

zaterdag: na afspraak is er mogelijkheid tot consultering; in 2005 kan dit op: 29 januari, 26 februari, 19 maart, 30 april, 28 mei, 25 juni, 30 juli, 27 augustus, 24 september, 23 oktober, 26 november en 17 december

WERKTEN MEE AAN DIT NUMMER: Koen De Scheemaeker,

Frans-Jos Verdoodt, Rita Verelst

COÖRDINATIE: Marleen Abelshausen

ADMINISTRATIE: Marleen Deridder

VORMGEVING: LetterWerk, Antwerpen [T] 03-827 43 50

Giften aan het ADVN worden graag aanvaard op een van de hiervoor genoemde rekeningnummers.

Voor giften vanaf 30 euro ontvangt u een fiscaal attest.